

До спеціалізованої вченої ради Д 26.007.03
у Національній академії внутрішніх справ
03035, м. Київ, Солом'янська пл., 1

ВІДГУК

офіційного опонента

Костенка Олександра Миколайовича,

на дисертацію Ладнюк Вікторії Ростиславівни

**«Кримінально-правова характеристика перешкоджання діяльності
народного депутата України та депутата місцевої ради», подану на
здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю
12.00.08 – кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право**

Актуальність теми дослідження. Належне виконання завдань і функцій представницьких органів державної влади можливе тільки тоді, коли інші учасники суспільних відносин не будуть перешкоджати їх діяльності та діяльності їхніх представників.

Народний депутат України як представник державної влади виконує важливі державні функції. Схожі повноваження на місцевому рівні здійснює депутат місцевої ради.

Створення перешкод у виконанні депутатами їхніх повноважень призводить до порушення нормальної роботи органів законодавчої влади та місцевого самоврядування, що негативно позначається на ефективності народовладдя в Україні. Держава гарантує народному депутату України та депутату місцевої ради необхідні умови для ефективного здійснення ними депутатських повноважень. Однією з форм державного захисту діяльності органів законодавчої влади та місцевого самоврядування від перешкоджання її здійсненню є передбачена ст. 351 Кримінального кодексу України відповідальність за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради. Ця стаття визнає **перешкоджання законній діяльності народного депутата України і депутата місцевої ради СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНИМ ДІЯННЯМ**, тобто діянням, що посягає на порядок суспільних відносин, який забезпечує безпеку цієї діяльності.

За період 2013–2019 рр. Національна поліція України розпочала досудове розслідування за ст. 351 КК України 96 кримінальних провадження, однак до суду передано лише 1 провадження за зазначеною нормою. Однією з причин, що зумовила ситуацію, стосовно цього виду злочину є дискусійні питання щодо застосування положень закону, які поки що не мають однозначного вирішення, що в свою чергу впливає і на стан правозастосовної практики. Отже, цілком логічним та необхідним, у цьому зв'язку, виступає проведення комплексного кримінально-правового дослідження зазначеної проблематики.

Дисертація В. Р. Ладнюк містить науково-теоретичне практичне осмислення розглядуваної проблематики з використанням належної емпіричної бази. Крім того, використання В. Р. Ладнюк значної кількості наукових джерел забезпечило належний науковий рівень дисертаційного дослідження і можливість ведення продуктивної наукової дискусії, яка у результаті привела до формування теоретичних висновків і практичних рекомендацій, що містять значний внесок у науку кримінального права і мають достатній ступінь наукової новизни. Практично всі висновки та пропозиції дисертантки заслуговують на схвалення та підтримку.

Дисертаційне дослідження виконано на основі аналізу Законів України «Про статус народного депутата України» від 17.11.1992 № 2790-XII; «Про статус депутатів місцевих рад» від 11.07.2002 № 93-IV; «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» від 11.07.2001 № 2623-III; Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, ратифікованої Законом України від 21.11.2002 № 228-IV; Концепції реформування кримінальної юстиції України (Указ Президента України від 08.04.2008 № 311/2008); Плану заходів щодо реалізації цієї Концепції (розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.08.2008 № 1153-р); Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на 2015–2019 рр. (наказ МВС України від 16.03.2015 № 275); Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2018–2020 рр., схвалених рішенням Вченої ради академії від

26.12.2017 (протокол № 28).

Основна увага в дисертаційному дослідженні була спрямована на: вивчення сучасного стану наукового розроблення кримінально-правової характеристики перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, обґрунтування системи методів дослідження; розгляд виникнення та розвитку кримінально-правової охорони діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради за національним законодавством; узагальнення зарубіжної практики кримінально-правової охорони суспільних відносин у сфері діяльності народного депутата та депутата місцевої ради; з урахуванням сучасних досягнень теорії вітчизняного кримінального права розкриття змісту родового, видового та безпосереднього об'єктів досліджуваних складів злочинів, а також потерпілого від злочинних діянь, передбачених ст. 351 КК України; висвітлення теоретичних положень особливостей проявів об'єктивної сторони перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради; аналіз ознак суб'єкта складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України; характеристика особливостей відмежування перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради від суміжних злочинів й адміністративного правопорушення; виокремлення та розгляд питань кваліфікації злочинів, передбачених ст. 351 КК України; формулювання та обґрунтування конкретних пропозицій щодо необхідних змін і доповнень до змісту диспозицій кримінально-правових норм, передбачених ст. 351 КК України.

З огляду на викладене, а також зважаючи на відсутність комплексних монографічних праць із досліджуваною проблематики в науці вітчизняного кримінального права, тема дисертаційного дослідження Ладнюк Вікторії Ростиславівни, безумовно, є **актуальною**.

Достовірність та обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, забезпечується: по-перше, логічною побудовою методики дослідження; по-друге, широтою й різноманітністю опрацьованої джерельної бази; по-третє, вдалим використанням результатів

оригінального соціологічного дослідження, проведеного у виді анкетування 430 працівників слідчих підрозділів Національної поліції в м. Києві та 10 областях України стосовно питань кримінальної відповідальності за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради; по-четверте, узагальненням результатів вивчення 96 кримінальних проваджень, досудове розслідування яких розпочато за ст. 351 КК України, за період 2013–2019 рр.; по-п'яте, статистичними даними Генеральної прокуратури України щодо кількості розпочатих кримінальних проваджень, у яких особам вручено повідомлення про підозру за вчинення злочинів, пов'язаних із перешкоджанням діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, за 2013–2019 рр.

Високий ступінь обґрунтованості результатів дослідження зумовлено достатньо раціональною та внутрішньо узгодженою **структурою** дисертаційної роботи. Структура роботи адекватною предмету, меті та завданням дослідження. Дисертація складається з анотації українською та англійською мовами, вступу, трьох розділів, що містять сім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (340 найменування на 32 сторінках) і семи додатків на 30 сторінках. Повний обсяг дисертації становить 255 сторінки, із них обсяг основного тексту – 193 сторінки.

Мета дисертаційного дослідження полягає у комплексному та системному розробленні питань кримінально-правової характеристики перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, формування на цій підставі пропозицій щодо удосконалення законодавства та доктринальних положень кримінального права, спрямованих на підвищення ефективності правозастосовної практики.

Ознайомлення із дисертаційним дослідженням дає підстави для висновку, що основні положення і висновки, які виносяться авторкою на захист, мають відповідний ступінь наукової новизни. Підґрунтям зазначених висновків, які доповнюють існуючі позиції науковців або по новому надають вирішення

існуючих проблем, виступають достатні методологічна, теоретична, інформаційна та джерельна бази.

Характеристика змісту роботи. Зміст дисертації характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем виконання поставлених завдань. Теоретичний підхід, зокрема, вдало розроблені дефініції і класифікації дозволили авторці аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох питань предмета дослідження. Безумовно, позитивною рисою роботи є логічність та послідовність викладення матеріалу. Спочатку авторка аналізує сучасний стан та методологію дослідження кримінально-правової характеристики перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради і визначає ті вихідні основоположні принципи, на яких і ґрунтується це дослідження. Відповідно до цього, вона продовжує дослідження і переходить до вивчення історичного розвитку кримінально-правової охорони діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, їх прав та свобод та до вивчення особливостей кримінального законодавства зарубіжних країн.

Зазначене надає можливість дисертантці сформулювати обґрунтовані висновки та пропозиції щодо вдосконалення змісту кримінально-правової норми, яка передбачає відповідальність за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради. Вказані пропозиції також зумовлюються належним аналізом об'єктивних та суб'єктивних ознак складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України.

Авторка зазначає, що особливості кваліфікації перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради зумовлюються ускладненою конструкцією складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України, поєднанням в їх межах кількох безпосередніх об'єктів злочинного посягання, різних суспільно небезпечних діянь. В. Р. Ладнюк доводить можливість існування продовжуваного одиничного злочину, що виражається в кількох об'єднаних єдиним умислом тотожних погрозах, висловлених у різний час, однак з однією і тією самою метою.

У ході дослідження дисертанткою досить вдало використовується цілий комплекс методів (історико-правовий, компаративістський (порівняльно-правовий), догматичний (логіко-юридичний), соціологічний, системний, метод аналізу словникових визначень, статистичний, індукції, дедукції), що дало змогу всебічно вивчити предмет дослідження та сформулювати обґрунтовані та науково достовірні висновки та пропозиції.

Як видно з розглядуваного тексту, в процесі роботи над дисертацією авторка опрацювала значний масив літератури не лише з кримінального права, а й з теорії права, конституційного та адміністративного права, кримінології, кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності. Дисертантка вміє аналізувати теоретичний і законодавчий матеріал, формулювати виважені висновки, застосовувати різні методи наукового пізнання, вести змістовну і коректну наукову полеміку.

Дисертаційна робота справляє позитивне враження, оскільки В. Р. Ладнюк, продемонструвавши такі якості, як працездатність, наполегливість і літературний хист, зуміла запропонувати цілісне й обґрунтоване уявлення про сьогоденний стан та перспективи розвитку кримінально-правових норм, які передбачають відповідальність за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради.

Наукова новизна дисертації В. Р. Ладнюк визначається тим, що за характером і змістом розглянутих питань ця дисертація є першим в Україні монографічним науковим дослідженням, у якому здійснено комплексне та системне дослідження кримінально-правової характеристики перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради.

Позитивного оцінювання заслуговує пропозиція авторки, що з урахуванням як конкретизації структури об'єктів злочинів, передбачених ст. 351 КК України, так і позиції, згідно з якою назву розділу XV Особливої частини КК України доцільно викласти в такій редакції: «Злочини проти порядку публічного управління та публічного інформування», – аргументовано, що їхнім: 1) видовим об'єктом є відносини, що забезпечують авторитет органів державної

влади, органів місцевого самоврядування та їхніх окремих представників; 2) основним безпосереднім об'єктом є відносини, які забезпечують встановлений порядок наділення, користування та охорони загальновизнаного авторитету Верховної Ради України, окремих створених нею органів, народних депутатів України й депутатів місцевих рад; 3) додатковим обов'язковим об'єктом є відносини, що забезпечують такий порядок (дотримання норм законодавства) діяльності цих органів, службових і посадових осіб.

Практичне значення може мати пропозиція авторки, що, зважаючи на співвідношення змісту нормативних конструкцій понять «недостовірна інформація» та «неправдива інформація», а також на відсутність системності й однозначності в нормативному використанні зазначених термінів у ст. 351 КК України, про доцільність внесення змін до диспозиції ч. 2 ст. 351 КК України, що передбачатимуть заміну слова «недостовірної» словом «неправдивої».

Обґрунтованою є пропозиція включити до переліку потерпілих від злочину, передбаченого ч. 1 ст. 351 КК України, також: сільських, селищних, міських, районних у місті, районних, обласних голів, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а до переліку потерпілих від злочину, передбаченого ч. 2 ст. 351 КК України, – комітети Верховної Ради України; тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України; спеціальні й тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України; постійні та тимчасові комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим; постійні комісії та тимчасові контрольні комісії місцевої (сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної) ради.

Заслуговує на увагу і підтримку обґрунтована пропозиція, що з огляду на потреби правозастосовної практики та досвід законодавства зарубіжних країн, а також ураховуючи логічний підхід до структуризації норм КК України, про необхідність передбачити кримінальну відповідальність за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради загальним суб'єктом злочину; натомість вчинення зазначених діянь службовою особою або

за попередньою змовою групою осіб доцільно визначити як кваліфікуючу ознаку цих складів злочинів.

Викликає позитивне сприйняття міркування авторки щодо обґрунтування необхідності, враховуючи, що в назві ст. 351 КК України міститься вказівка на двох не взаємозалежних потерпілих від цього злочину, а сполучник *та*, використаний законодавцем у чинній назві статті, значно звужує її сутність, викласти її назву в такій редакції: «Перешкоджання діяльності народного депутата України *або* депутата місцевої ради».

Важливе значення має також дослідження в дисертації положення щодо моменту закінчення злочинів, передбачених ст. 351 КК України, які безпосередньо залежать від форми прояву суспільно небезпечного діяння, зокрема: 1) невиконання законних вимог – злочин слід вважати закінченим з моменту завершення терміну для виконання таких вимог; 2) створення перешкод у роботі – з моменту виникнення нових чи поновлення дії (впливу) раніше наявних факторів, обставин та умов, які заважають роботі; 3) надання неправдивої (недостовірної) інформації – з моменту надходження такої інформації до адресата.

Доцільною є пропозиція, що невиконання законних вимог народного депутата України, депутата місцевої ради, комітету або тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України як форма прояву об'єктивної сторони складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України, полягає або в невчиненні обов'язкових (відповідних) дій, або (та) у вчиненні дій, щодо яких є заборона чи обмеження.

Значна увага приділена у дисертаційній роботі дослідженню вини та її форм, як обов'язкового елемента суб'єктивної сторони складу злочину. Слушною є позиція щодо конкретизації вини у формі прямого умислу як ознаки суб'єктивної сторони складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України, зміст якої полягає в: 1) інтелектуальному моменті – усвідомленні ознак: а) потерпілого (його статусу, тобто що ним є народний депутат України, депутат місцевої ради, комітет або тимчасова слідча комісія Верховної Ради України, змісту й характеру

роботи, законності їхніх вимог); б) предмета злочину (неправдивості (недостовірності) інформації); в) власних суспільно небезпечних діянь (їхній зміст, спрямованість й інші ознаки); 2) вольовому моменті – бажанні вчинити відповідні суспільно небезпечні діяння (не виконувати законні вимоги народного депутата України, депутата місцевої ради, комітету чи тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України, створити перешкоди в їхній роботі чи надати їм неправдиву (недостовірну) інформацію).

Варто погодитися з положеннями, згідно з якими перешкоджання діяльності народного депутата України може ставити під загрозу не тільки його особистий авторитет, а й авторитет законодавчого органу державної влади загалом, а перешкоджання діяльності депутата місцевої ради – авторитет такої ради. Перешкоджання діяльності комітетів, тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України, порушення авторитету цих органів тягне за собою порушення загального авторитету Верховної Ради України як законодавчого органу державної влади.

Цінним для нашої країни є також результати компаративістського дослідження, здійсненого в дисертації.

Особливої уваги заслуговує позиція авторки стосовно особливостей кваліфікації перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, що зумовлена ускладненою конструкцією складів злочинів, передбачених ст. 351 КК України, поєднанням у їх межах кількох потерпілих від злочинного посягання та різних суспільно небезпечних діянь. Доведено можливість існування продовжуваного одиничного злочину, що виражається у вчиненні кількох об'єднаних єдиним умислом тотожних діянь щодо перешкоджання як однієї із форм об'єктивної сторони злочину, вчинених у різний час, однак об'єднані єдиним злочинним умислом, спрямованим на досягнення єдиної мети. Проаналізовано випадки неправильної кваліфікації дій службових осіб щодо перешкоджання діяльності народного депутата чи депутата місцевої ради в судовій практиці.

Наукова новизна дисертаційної роботи В. Р. Ладнюк полягає, крім зазначеного, ще й в тому, що основні положення дослідження спрямовані на вдосконалення структури ст. 351 КК України, які у стислому виді визначені у висновках та авторефераті дисертації. Висновки і пропозиції як теоретичного, так і практичного характеру є досить переконливими. Авторка вміло аргументує свої судження та підходи, коректно веде наукову дискусію з тих чи інших питань, впевнено орієнтується у сучасних проблемах теорії і практики кримінального права. Дисертантка показала глибокі знання у вивченні літератури і нормативних джерел з кримінального права і суміжних сфер знання. У цілому, з урахуванням обсягу і змісту роботи, В. Р. Ладнюк належної характеристики авторки, можна стверджувати, що проведене дослідження містить приріст нових знань з теорії і практики кримінального права, що відповідає вимогам до дисертаційних робіт.

Структура роботи, виклад її тексту, оформлення здійснені відповідно до вимог, які висуваються до дисертацій.

Повнота викладення основних результатів дисертації в опублікованих наукових працях.

Результати дослідження повною мірою відображені у 16 наукових публікаціях, серед яких – п'ять статей – у наукових виданнях МОН України, визначених як фахові з юридичних наук, дві – у закордонних юридичних виданнях (Республіка Молдова), дев'ять – тези доповідей, які оприлюднено на науково-практичних і науково-теоретичних конференціях та круглих столах.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що викладені в дисертаційному дослідженні теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають прикладний характер використовуються і можуть використовуватися за різними напрямками діяльності у: *законотворчій сфері* – під час удосконалення положень законодавства, розроблення (опрацювання) законопроектів про внесення змін і доповнень до чинного КК України стосовно кримінальної відповідальності за перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради (лист Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності від 08.07.2019

№ 04-18/12-1185); *практичній діяльності* – для правильного й однозначного застосування ст. 351 КК України в процесі: кваліфікації злочинів проти діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради (акт Головного слідчого управління Національної поліції України від 31.05.2019); підготовки висновків до проєктів підзаконних нормативно-правових актів (акт Департаменту юридичного забезпечення МВС України від 22.05.2018); *освітньому процесі* – під час викладання та вивчення навчальних дисциплін «Кримінальне право. Загальна частина», «Кримінальне право. Особлива частина», «Особливості кваліфікації окремих видів злочинів» (акт Національної академії внутрішніх справ від 17.05.2019); *науково-дослідній діяльності* – для подальшого розроблення теоретичних положень стосовно кримінально-правової охорони діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, а також у процесі підготовки монографій та статей з кримінально-правових дисциплін (акт Національної академії внутрішніх справ від 15.05.2019).

Оцінювання оформлення дисертації і змісту автореферату. Дисертація і автореферат оформлені згідно з вимогами Міністерства освіти і науки України. Автореферат за своїм змістом відповідає основним положенням дисертації та повністю відображає зміст, основні положення, висновки та пропозиції, які сформульовані у роботі.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації. Оцінюючи позитивно рецензовану роботу, водночас є підстави вказати на наявність певних зауважень по розглядуваній дисертації:

1. Уявляється, що назва дисертації була б більш вдалою в такій редакції: «Кримінально-правова протидія перешкоджанню діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради».
2. Важко погодитись із твердження автора, що родовим об'єктом злочинів, передбачених ст. 351 КК України, є **відносини, що забезпечують охорону порядку публічного управління та публічного інформування**. В сенсі дискусії з дисертанткою можна зазначити, що, виходячи з тієї концепції «об'єкта злочину», яка

розробляється в Інституті держави і права ім. В.М.Корецького, об'єктом родового злочину в даному контексті є **ПОРЯДОК** суспільних відносин, що забезпечує безпеку діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, а також для журналістської діяльності. Злочинне посягання є небезпечним саме тому, що руйнує цей **ПОРЯДОК** суспільних відносин, а не суспільні відносини взагалі. Якщо злочин визначається як суспільно небезпечне діяння, то звідси логічно випливає, що його об'єктом завжди є БЕЗПЕКА якась чи чогось. А ця безпека забезпечується шляхом **упорядкування** суспільних відносин. Руйнуючи цей порядок, злочинець посягає на безпеку чогось, наприклад, на безпеку діяльності народного депутата чи депутата місцевої ради.

3. Дещо дискусійним видається підхід авторки до визначення кола суміжних складів злочинів. Так, до уваги приймається лише одна формальна підстава – наявність хоча б двох спільних (суміжних) ознак. За таких умов штучно збільшується їх кількість (наприклад, склади злочинів, передбачені ст. 342, 344, 346 КК України тощо). Більш конструктивним у цьому контексті видається підхід, за якого коло суміжних складів злочинів визначається не тільки за формальною наявністю хоча б двох спільних (суміжних) ознак складу злочину, але й за наявністю реальної практичної потреби відмежування таких складів злочинів.
4. При аналізі положень дисертації виникає питання: у чому полягає критерій виділення дисертанткою трьох підходів до описання ознак об'єктивної сторони досліджуваних злочинів залежно від форм її прояву? Так, у змісті норми, на думку авторки, передбачається, що «перешкоджання»: 1) полягає лише у формі примусу до здійснення чи нездійснення певних дій (наприклад, в КК Нідерландів, Австрії, Республіки Болгарії, Франції); 2) вчиняється ненасильницьким способом

(наприклад, в КК Швейцарії, Грузії); 3) може бути вчинене в будь-якій формі (надання неправдивої інформації, погрози чи застосування насильства до особи, яка виконує ці повноваження, застосування насильства щодо її близьких родичів тощо) (наприклад, в КК Данії, Республіки Казахстан) (стор. 68 дисертації). Варто звернути увагу, що при цьому порушено логічні підстави поділу, коли в один ряд ставляться різні форми прояву діяння та ступеня його узагальнення. Тому такий підхід виглядає дещо однобічним і потребує додаткового вивчення. Це надало б дослідженню більшої цілісності.

5. Авторка дещо поверхнево підходить до вивчення питань особливостей кваліфікації перешкоджання діяльності народного депутата України чи депутата місцевої ради. Зокрема, певною мірою поза увагою залишаються аспекти кваліфікації цього складу злочину у випадку конкуренції частини та цілого. Поглиблене вивчення цих аспектів значно збагатило б наукове дослідження дисертантки.
6. Не знаходять свого конкретного вираження деякі пропозиції авторки. Так, було б логічним, аби дисертантка надала відповідні пропозиції до постанов Пленуму Верховного Суду щодо судової практики стосовно розгляду кримінальних проваджень про злочини (правопорушення) проти діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради, які мають важливе значення для правозастосовної практики. Це насамперед стосується висновків щодо відмежування перешкоджання діяльності народного депутата України чи депутата місцевої ради від інших суміжних злочинів та адміністративних правопорушень.

Перелічені вище зауваження стосуються дискусійних питань або певних не досить чітких формулювань та інших положень і не можуть вплинути на загальне позитивну оцінку дисертації. Ці зауваження В. Р. Ладнюк, сподіваємося, врахує у подальшій науковій та педагогічній діяльності.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність в цілому, оформлення.

Дисертація Ладнюк Вікторії Ростиславівни «Кримінально-правова характеристика перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради» є завершеною кваліфікаційною працею, в якій отримано нові науково обгрунтовані результати, що у сукупності розв'язують конкретну наукову проблему, яка має істотне значення для кримінального права, на підставі чого внесено змістовні пропозиції щодо вдосконалення Кримінального кодексу України та практики його застосування. Дисертація є самостійною роботою, пройшла належну апробацію, її зміст цілком відповідає заявленій дисертанткою науковій спеціальності. Оформлення дисертації та автореферату відповідає встановленим Міністерством освіти і науки України вимогам.

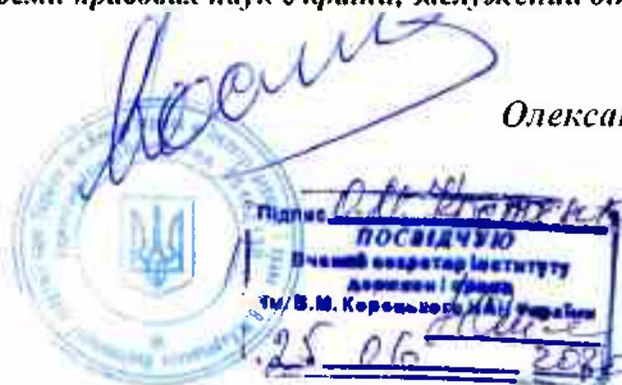
Загальний висновок:

На підставі викладеного слід зробити висновок, що дисертація Вікторії Ростиславівни Ладнюк «Кримінально-правова характеристика перешкоджання діяльності народного депутата України та депутата місцевої ради» є завершеною кваліфікаційною роботою, в якій отримано нові науково обгрунтовані результати, що у сукупності вирішують конкретне наукове завдання, відповідає вимогам п.п.9,11 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а її авторка – Ладнюк Вікторія Ростиславівна на основі публічного захисту заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право.

Офіційний опонент –

завідувач відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України

*25/06
2020*

Олександр КОСТЕНКО